

سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۴

دفترچه سؤال

تسلط بر کل کتاب

دوشنبه

۱۴۰۴/۰۳/۱۲

ماز

مشترک (ریاضی فیزیک - علوم تجربی) - پایه دوازدهم
آزمون جامع شبیه ساز امتحانات نهایی ماز - شب امتحان

درس	تعداد صفحه	زمان پاسخگویی
عربی، زبان قرآن	۳	۸۰ دقیقه

برای شباهت حداکثری به امتحانات نهایی، صفحه آرایی، فونت و حتی اندازه متن در تمامی آزمون های تشریحی ماز، کاملاً یکسان با استاندارد امتحانات نهایی در نظر گرفته می شود.

حق چاپ و تکثیر سؤالات به هر روش (الکترونیکی و...) پس از برگزاری آزمون برای تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی تنها با مجوز «گروه ماز» مجاز می باشد و با متخلفین برابر مقررات رفتار می شود.

به دلیل عدم رضایت تیم ماز، هرگونه استفاده غیرقانونی از دفترچه سؤالات و پاسخنامه ماز برای تمامی اشخاص، شرعاً حرام است.

عربی، زبان قرآن ۳

کل کتاب

بودجه‌بندی این آزمون

استراتژی و هدف گذاری در آزمون شبیه‌ساز نهایی ماز

- تبدیل به یک دانش‌آموز حرفه‌ای در امتحان تشریحی و ۲۰ گرفتن
- تسلط بر نحوه تشریحی نوشتن در حد یک مصحح آموزش و پرورش
- تمام اشتباهات احتمالی در امتحان نهایی رو قبل از امتحان نهایی تجربه کنید

زودبسته

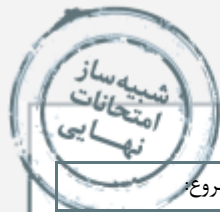
دوپینگ فوری برای شب امتحان

اگه قصد دارید خیلی زود به نمره ۲۰ برسید، دوره «زود ۲» برای شماست!

- ۱۱ مرحله آزمون شبیه‌ساز و پیش‌بینی نهایی برای ۱۱ درس امتحان نهایی
- تصحیح فوری آزمون شب امتحان به سبک آموزش و پرورش
- جزوه دوپینگ فوری شب امتحان + راهنمای کامل تشریحی نویسی ویژه هر درس

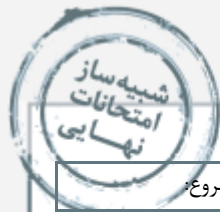
هدیه ویژه: بسته کتاب‌های ۲۰ شو در اپلیکیشن دیجی‌ماز

به نام خدا

آزمون شبیه ساز نهایی درس: عربی، زبان قرآن ۳	تعداد صفحه: ۳	رشته: ریاضی و فیزیک / علوم تجربی	ساعت شروع:
دوره دوم متوسطه - دوازدهم	تاریخ آزمون: ۱۴۰۴/۰۳/۱۲	نام و نام خانوادگی:	مدت زمان: ۸۰ دقیقه
آزمون شبیه ساز امتحان نهایی گروه آموزشی ماز			
ردیف	سؤالات (پاسخبرگ دارد)		
۱	تَرْجِمِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ: (الف) إِنَّ الْغَضَبَ مَفْسَدَةٌ. (ب) هَذَا الَّذِي تَعْرِفُ الْبَطْحَاءَ وَطَأْتَهُ. (ج) وَعَاءُ الْعِلْمِ يَتَّسِعُ بِهِ. (د) التَّلْمِيزَاتُ قُمْنَ بِجَوْلَةٍ عِلْمِيَّةٍ.		
۲	عَيْنِ الْمُتَضَادِّ لِكَلِمَةِ (الف) «الكَرِيمِ» وَ الْمُتَرَادِفَ لِكَلِمَةِ (ب) «نَالٌ» فِي الْعِبَارَتَيْنِ التَّالِيَتَيْنِ: الْإِنْسَانُ اللَّئِيمُ يَتَمَرَّدُ إِذَا أَكْرَمْتَهُ. الْفَرَزْدَقُ مَدَحَ خُلَفَاءَ بَنِي أُمَيَّةٍ وَ اكْتَسَبَ جَوَائِزَهُمْ. (الف) ≠ (ب) = ...		
۳	عَيْنِ الْكَلِمَةِ الَّتِي لَا تُنَاسِبُ الْكَلِمَاتِ الْأُخْرَى فِي الْمَعْنَى: (الف) زُجَاجٌ □ (ب) نُحَاسٌ □ (ج) حَدِيدٌ □ (د) صَنَمٌ □		
۴	أَيُّ كَلِمَةٍ مِنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةِ تُنَاسِبُ الْفَرَاغَ؟ (الف) هُوَ الَّذِي يُعْجِبُ بِشَيْءٍ أَوْ بِشَخْصٍ. هُوَاةٌ □ هَاوِيٌ □ مُتَتَالِيٌ □ (ب) عَدَمٌ وَجُودُ الْمَاءِ: الْجَفَافُ □ الصَّرَاعُ □ الْجَفَافُ □		
۵	اُكْتُبْ مُفْرَدَ الْكَلِمَتَيْنِ أَوْ جَمْعَهُمَا: (الف) الْفَرَاخُ: (ب) التَّمثال:		
۶	تَرْجِمِ الْعِبَارَاتِ إِلَى الْفَارْسِيَّةِ: (الف) ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَ هَوًى﴾ (۰/۷۵) (ب) ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَ أَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ﴾ (۰/۷۵) (ج) عِنْدَمَا تَسْقُطُ حَشْرَةٌ يَبْلَعُهَا هَذَا الْحَيَوَانُ حَيَّةٌ. (۰/۷۵) (د) كُنْتُ تَتَذَكَّرُنِي خِيَامَ بَعْضِ الْحُجَّاجِ لَكِنِّهَا لَيْسَتْ كُلُّ ذِكْرِيَاتِكَ عَنِ الْحَجِّ. (۰/۷۵) (هـ) لَمْ نَقْدِرْ أَنْ نُشَاهِدَ فِي حَيَاتِهِ إِلَّا النَّشَاطَ عَلَى رِغَمِ ظُرُوفِهِ الْقَاسِيَةِ. (۰/۷۵) (و) لَعَلَّ الطَّائِرَ الذَّكِّيَّ يَطِيرُ عِنْدَمَا يَتَأَكَّدُ مِنْ خِدَاعِ الْعَدُوِّ. (۰/۷۵) (ز) لَا لِبَاسَ أَجْمَلُ مِنَ الْعَافِيَةِ. (۰/۵) (ح) لَمَّا وَصَلَ إِلَى الْحَجَرِ ذَهَبَ النَّاسُ جَانِباً فَاسْتَلَمَهُ اسْتِلاَمًا سَهْلًا. (۰/۷۵) (ط) أَرَادَتْ أُمُّ الْفَرَاخِ مِنْهَا أَنْ تَقْفِرَ مِنَ الْعُشِّ لِأَنَّهَا كَانَتْ كَبُرَتْ. (۰/۷۵) (ي) يُعَلِّمُهُ صَدِيقُهُ الْقُرْآنَ تَعْلِيمًا. (۰/۵)		

به نام خدا

آزمون شبیه‌ساز نهایی درس: عربی، زبان قرآن ۳	تعداد صفحه: ۳	رشته: ریاضی و فیزیک / علوم تجربی	ساعت شروع:
دوره دوم متوسطه - دوازدهم	تاریخ آزمون: ۱۴۰۴/۰۳/۱۲	نام و نام خانوادگی:	مدت زمان: ۸۰ دقیقه

آزمون شبیه‌ساز امتحان نهایی		گروه آموزشی ماز	
ردیف	سؤالات (پاسخبرگ دارد)	نمره	
۷	إِنْتَخِبِ التَّرْجَمَةَ الصَّحِيحَةَ: الف) والدا هذا التلميذ لَن يُرْسِلَاهُ إِلَى الْمَدْرَسَةِ الثَّانَوِيَّةِ. ۱) پدر و مادر این دانش‌آموز هرگز او را به دبیرستان نخواهند فرستاد. ☐ ۲) پدر این دانش‌آموز او را به دبیرستان نمی‌فرستد. ☐ ب) نَصَبَ زَمِيلِي لِهَذَا الرَّجُلِ مَنبراً فَجَلَسَ عَلَيْهِ جُلُوسَ الْأُمَرَاءِ. ۱) برای همکارم و این مرد، منبری برپا شد، پس مانند نشستن فرمانروایان روی آن نشستند. ☐ ۲) همکار من برای این مرد منبری برپا کرد، پس همچون فرمانروایان روی آن نشست. ☐	۰.۵	
۸	أَكْمِلِ الْفُرَاقَاتِ فِي تَرْجَمَةِ الْعِبَارَتَيْنِ: الف) رَأَيْتُ هَؤُلَاءِ الْأَصْدِقَاءَ وَ هُمْ يَجْمَعُونَ الْفَوَاكِهِ. این دوستان را دیدم (۱) آن‌ها میوه‌ها را (۲) ب) ﴿وَلَا يَجْزِيكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعاً﴾ گفتارشان نباید تو را (۱) زیرا ارجمندی (۲) از آن خداست.	۱	
۹	تَرْجِمِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُّ: (سأل: سؤال کرد) الف) يا أصدقائي لِمَ تَسْأَلُونِي؟ (ذكر: یاد کرد) ج) ما ذَكَرْنَا صَدِيقِي. (منع: باز داشت، منع کرد) ه) لَا أَمْنَعُ نَفْسِي عَنِ الْخُرُوجِ. (همس: آهسته سخن گفت) ز) التَّلَامِيذُ لَا يَهْمِسُوا فِي الصَّفِّ. ب) سُنِلَتِ الْمُعَلِّمَةُ: أٌ فِي الصَّفِّ تَلْمِيذَةٌ؟ د) سَيَذْكُرُكُمْ الْمُعَلِّمُونَ. و) التَّلْمِيذَاتُ لَا يَمْنَعْنَ عَنِ الْخَيْرِ. ح) لِمَ هَمَسْتُمْ فِي الْمَكْتَبَةِ؟	۲	
۱۰	۱- اِبْحَثْ عَنِ الْأَسْمَاءِ التَّالِيَةِ فِي هَذِهِ الْجُمْلِ: الف) اِسْمُ الْفَاعِلِ ب) اِسْمُ الْمَفْعُولِ ج) اِسْمُ الْمُبَالِغَةِ د) اِسْمُ التَّفْضِيلِ ه) اِسْمُ الْمَكَانِ رَأَيْتُ السَّيَّارَاتِ فِي هَذَا الْمَوْقِفِ - لَيْتَ اللَّهُ يَجْعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ - إِنَّهَا مِنْ أَغْرَبِ الْأَسْمَاكِ فِي الْبَحْرِ. تَعَلَّمْتُ الْإِنْجِلِيزِيَّةَ مِنَ السَّيَّاحِ. ۲- تَرْجِمِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُّ: الف) هُوَ رَجُلٌ جَبَّارٌ. ب) اشْتَدَّ الْإِزْدِحَامُ أَمَامَ الْمَلْعَبِ الرِّيَاضِيِّ. ج) الْأَنْبِيَاءُ هُمْ الْمُرْسَلُونَ.	۲	

به نام خدا

آزمون شبیه‌ساز نهایی درس: عربی، زبان قرآن ۳		تعداد صفحه: ۳	رشته: ریاضی و فیزیک / علوم تجربی	ساعت شروع:
دوره دوم متوسطه - دوازدهم		تاریخ آزمون: ۱۴۰۴/۰۳/۱۲	نام و نام خانوادگی:	مدت زمان: ۸۰ دقیقه
آزمون شبیه‌ساز امتحان نهایی		گروه آموزشی ماز		
ردیف	سؤالات (پاسخبرگ دارد)	نمره		
۱۱	مَبْرُوفٌ فِي الْعِبَارَاتِ التَّالِيَةِ: الف) الْمُسْتَشْنَى (ب) الْمُسْتَشْنَى مِنْهُ (ج) الْمَفْعُولُ الْمَطْلُوقُ (د) نَوْعُ الْمَفْعُولِ الْمَطْلُوقِ (هـ) الْحَالُ كُلُّ شَيْءٍ يَنْقُصُ بِالْإِنْفَاقِ إِلَّا الْعِلْمَ - أَنْشَدَ هَذَا التِّلْمِيذُ قَصِيدَةً إِنْشَادَ الشُّعْرَاءِ - رَأَيْتُ اللَّاعِبِينَ الْإِيرَانِيِّينَ وَهُمْ يَتَسَمَّوْنَ.	۱۰.۲۵		
۱۲	عَيْنِ الْمَحَلِّ الْإِعْرَابِيِّ لِلْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ: الف) تُطْلِقُ السَّمَكَةَ قَطْرَاتٍ الْمَاءِ مُتَتَالِيَةً إِلَى الْهَوَاءِ. (ب) الْأُمَهَاتُ يَجْتَهِدْنَ لِتَرْبِيَةِ الْأَوْلَادِ اجْتِهَادًا بِالْعَا.	۱		
۱۳	عَيْنِ الْكَلِمَةِ الصَّحِيحَةِ لِلْعِبَارَتَيْنِ: (كَلِمَتَانِ زَانِدَتَانِ) (تَعْمُرُ - اسْتَلَمَ - أَلْفَ - الْمُرْعَبَ) الف) الْحِكْمَةُ فِي قَلْبِ الْمُتَوَاضِعِ. (ب) أَكَانَ الْعَقَّادُ أَكْثَرَ مِنْ مِئَتِي كِتَابٍ.	۰.۵		
۱۴	إِقْرَأِ النَّصَّ التَّالِيَّ ثُمَّ أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ: حَاتِمُ الطَّائِفِيِّ شَخْصٌ مَشْهُورٌ بِالْكَرَمِ. يُخْشَى أَنْ حَاتِمًا سُئِلَ عَنْ سَبَبِ كَرَمِهِ وَ سَخَائِهِ. قَالَ فَهَمَّتُ أَنَّ اللَّهَ لَا يُعْطِينَا الْمَالَ حَتَّى نُنْفِقَ مَا فِي أَيْدِينَا إِلَى الْآخَرِينَ، وَ إِذَا لَمْ نُطْلِقْ مَا فِي يَدِنَا، مَا بَقِيَ مَكَانَ لِيَأْتِيَ الْمَالُ مِنْ جَدِيدٍ. إِذَنْ الْمَالُ يَكْثُرُ بِالْإِنْفَاقِ، وَ الْكَرَمُ مِنْ صِفَاتِ الْمُؤْمِنِينَ، وَ يُوصِلُ صَاحِبَهُ إِلَى الْجَنَّةِ. شَبَّهَ الْكَرَمُ فِي الْأَحَادِيثِ بِشَجَرَةٍ أَصْلُهَا فِي الْجَنَّةِ، مَنْ يَأْخُذُ غُصْنًا مِنْ غُصُونِ هَذِهِ الشَّجَرَةِ يَصِلُ فِي النَّهَايَةِ إِلَى الْجَنَّةِ. الف) أَسْمَاءُ الَّذِينَ سَأَلُوا حَاتِمًا عَنْ سَبَبِ كَرَمِهِ مَوْجُودَةٌ فِي النَّصِّ. ☐ الصَّحِيحُ ☐ الْخَطَأُ ب) لَمْ لَا يَأْتِيَ الْمَالُ مِنْ جَدِيدٍ إِذَا لَمْ نُطْلِقْ مَا فِي أَيْدِينَا؟ ج) بِمَ شَبَّهَ الْكَرَمُ فِي الْأَحَادِيثِ؟ د) كَيْفَ يَكْثُرُ الْمَالُ؟ هـ) عَمَّا سُئِلَ حَاتِمُ الطَّائِفِيِّ؟ و) مَتَى يُعْطِينَا اللَّهُ الْمَالَ؟	۱.۵		
۱۵	عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ وَ الْمَحَلِّ الْإِعْرَابِيِّ لِمَا أُشِيرَ إِلَيْهِ بِخَطٍّ. هَلْ يُحَاسِبُ الْبَخِيلُ فِي الْآخِرَةِ مُحَاسِبَةَ الْأَغْنِيَاءِ؟ الف) يُحَاسِبُ: ۱: فِعْلٌ مُضَارِعٌ، مَعْلُومٌ، مَزِيدٌ ثَلَاثِيٌّ / خَبَرٌ ۲: فِعْلٌ، مُفْرَدٌ مُذَكَّرٌ غَائِبٌ، مَجْهُولٌ / جُمْلَةٌ فَعْلِيَّةٌ ب) الْآخِرَةُ: ۱: اسْمٌ، مُفْرَدٌ مَوْثِقٌ، مُعَرَّفٌ بِ«ال» / الْجَارُ وَ الْمَجْرُورُ ۲: اسْمُ الْفَاعِلِ، مُفْرَدٌ، مُعَرَّفٌ بِ«ال» / مَجْرُورٌ بِحَرْفِ الْجَارِ	۰.۵		
۲۰	نَرْجُو لَكُمْ التَّوْفِيقَ وَ النَّجَاحَ			

سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۴

دوشنبه

۱۴۰۴/۰۳/۱۲

تسلط بر کل کتاب

مشترک (ریاضی فیزیک - علوم تجربی) - پایه دوازدهم
آزمون جامع شبیه ساز امتحانات نهایی ماز - شب امتحان

پاسخبرگ عربی، زبان قرآن

برای شباهت حداکثری به امتحانات نهایی، صفحه آرای، فونت و حتی اندازه متن در تمامی آزمون های تشریحی ماز، کاملاً یکسان با استاندارد امتحانات نهایی در نظر گرفته می شود.

حق چاپ و تکثیر سؤالات به هر روش (الکترونیکی و...) پس از برگزاری آزمون برای تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی تنها با مجوز «گروه ماز» مجاز می باشد و با متخلفین برابر مقررات رفتار می شود.

به دلیل عدم رضایت تیم ماز، هرگونه استفاده غیرقانونی از دفترچه سؤالات و پاسخنامه ماز برای تمامی اشخاص، شرعاً حرام است.

نکات مهم برای گرفتن نمره کامل!

۱ خوش خط و خوانا بنویسید:

دقت کنید که نوشته‌هایتان خوانا و مرتب باشند. این کار نه تنها به فهم بهتر مطالب توسط مصحح کمک می‌کند، بلکه نظم و دقت شما را نیز نشان می‌دهد.

۲ استفاده از کلمات و جملات مشابه کتاب درسی:

تلاش کنید پاسخ‌هایتان را با عبارات و اصطلاحات موجود در کتاب درسی هماهنگ کنید. این کار باعث می‌شود مصحح ببیند که به متن درسی تسلط دارید و مستقیماً از منابع درسی استفاده کرده‌اید.

۳ از نوشتن مطلب اضافی خودداری کنید:

به هیچ وجه از حاشیه‌پردازی و نوشتن مطالب اضافی که در سؤال مطرح نشده است، خودداری کنید. فقط به پاسخ مستقیم سؤال بپردازید و از اضافه کردن اطلاعات غیر ضروری پرهیز کنید.

۴ نوشتن فرمول‌ها و مراحل کامل حل سؤال:

در مسائل محاسباتی، تنها جواب نهایی کافی نیست؛ شما باید مراحل کامل حل سؤال را به طور واضح و دقیق بنویسید. فرمول‌ها، مراحل محاسبه و دلایل انتخاب راه‌حل‌ها را حتماً ذکر کنید تا نشان دهید که روش حل مسئله را به خوبی متوجه شده‌اید.

۵ نوشتن یکاها و جواب نهایی:

در دروسی که نیاز به محاسبات دارند، فراموش نکنید که علاوه بر نوشتن جواب نهایی، یکاهای مربوط به هر کمیت را هم درج کنید. یکای صحیح می‌تواند نشان دهد که شما به جزئیات دقت کرده‌اید و درک صحیحی از مفهوم سؤال دارید.

به نام خدا

آزمون شبیه ساز نهایی درس: عربی، زبان قرآن ۳	تعداد صفحه: ۲	رشته: ریاضی و فیزیک / علوم تجربی	ساعت شروع: ۸۰ دقیقه
نام و نام خانوادگی:	دوره دوم متوسطه - دوازدهم	تاریخ آزمون: ۱۴۰۴/۰۳/۱۲	مدت زمان: ۸۰ دقیقه
ردیف	پاسخبرگ	نمره	
پاسخهای خود را در محل های تعیین شده به صورت دقیق، خوش خط و مرتب وارد کنید.			

۱	الف) ب) ج) د)	۱
۰.۵	الف) $\neq$ ب) = ...	۲
۰.۲۵		۳
۰.۵	الف) ب)	۴
۰.۵	الف) ب)	۵
۷	الف) (۰/۷۵) ب) (۰/۷۵) ج) (۰/۷۵) د) (۰/۷۵) هـ) (۰/۷۵) و) (۰/۷۵) ز) (۰/۵) ح) (۰/۷۵) ط) (۰/۷۵) ی) (۰/۵)	۶
۰.۵	الف) ب)	۷
۱	الف) (۱)، (۲) ب) (۱)، (۲)	۸
۲	الف) ب) ج) د) هـ) و) ز) ح)	۹

به نام خدا

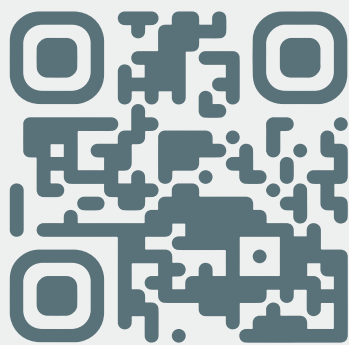
آزمون شبیه ساز نهایی درس: عربی، زبان قرآن ۳	تعداد صفحه: ۲	رشته: ریاضی و فیزیک / علوم تجربی	ساعت شروع:
نام و نام خانوادگی:	دوره دوم متوسطه - دوازدهم	تاریخ آزمون: ۱۴۰۴/۰۳/۱۲	مدت زمان: ۸۰ دقیقه
ردیف	پاسخبرگ	نمره	
پاسخهای خود را در محل های تعیین شده به صورت دقیق، خوش خط و مرتب وارد کنید.			

۱۰	۱- الف) ب) ج) د) ه)	۲
۱۱	۲- الف) ب) ج) د)	۱.۲۵
۱۲	الف) ب)	۱
۱۳	الف) ب)	۰.۵
۱۴	الف) ب) ج) د) ه) و)	۱.۵
۱۵	الف) ب)	۰.۵
	موفق باشید.	۲۰

SanjeshCloud

www.SanjeshCloud.ir

سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۴

دفترچه پاسخ

تسلط بر کل کتاب

دوشنبه

۱۴۰۴/۰۳/۱۲

ماز

مشترک (ریاضی فیزیک - علوم تجربی) - پایه دوازدهم
آزمون جامع شبیه ساز امتحانات نهایی ماز - شب امتحان

درس	مسئول درس	ویراستاری
عربی، زبان قرآن	هاله کریمی - محمدعلی تابانفر	کیارش پورمهدی - مریم آقاییاری امیرحسین اذانی

برای شباهت حداکثری به امتحانات نهایی، صفحه آرای، فونت و حتی اندازه متن در تمامی آزمون های تشریحی ماز، کاملاً یکسان با استاندارد امتحانات نهایی در نظر گرفته می شود.

حق چاپ و تکثیر سؤالات به هر روش (الکترونیکی و...) پس از برگزاری آزمون برای تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی تنها با مجوز «گروه ماز» مجاز می باشد و با متخلفین برابر مقررات رفتار می شود.

به دلیل عدم رضایت تیم ماز، هرگونه استفاده غیرقانونی از دفترچه سؤالات و پاسخنامه ماز برای تمامی اشخاص، شرعاً حرام است.

راهنمای پاسخنامه برای بچه‌های مازی!

مصَحَّح شو:

پاسخ دقیق سؤال این‌جا میاد و اسمش روشه: «مصَحَّح شو»، می‌خواد شما رو به یه مصَحَّح حرفه‌ای و دقیق تبدیل کنه که بدونین موقع ارزیابی جواب‌هاتون باید حواستون به چی باشه تا توی آزمون‌های بعدی دقیق‌تر عمل کنین. اگه جواب یه سؤال رو بشه به شکل‌های مختلف بیان کرد، اون هم، این‌جا بهتون گفتیم.

بررسی دقیق‌تر:

اگه پاسخ کوتاه به سؤال کافی نباشه تا ببینین چطوری باید به جواب برسین، توی این بخش با بررسی دقیق‌تر جواب، سؤال رو براتون توضیح دادیم.

نقشه نهایی:

امتحان نهایی قوانین و قواعد خاص خودش رو داره؛ شما باید بدونین تیپ‌های رایج سؤال‌های امتحان نهایی چیه و باید چطوری بهش جواب بدین. این کادر، مشاوره حرفه‌ای ماست به شما تا فوت و فن‌های امتحان نهایی رو یاد بگیرین.

۲۰ شو:

توی «۲۰ شو»، مبحث هر سؤال رو براتون مرور یا جمع‌بندی کردیم؛ «۲۰ شو» و درسنامه‌هاش دقیقاً فاصله بین نمره خوب و نمره ۲۰ رو براتون پر می‌کنه.

نکته طلایی:

با وجود «۲۰ شو»، که کلی درسنامه مفصل داره، باز هم اگه نکته مهم و مفیدی بود، توی این کادر براتون آوردیم.

زودبسته

دوپینگ فوری برای شب امتحان

اگه قصد دارید خیلی زود به نمره ۲۰ برسید، دوره «زوده ۲» برای شماست!

۱۱ مرحله آزمون شبیه‌ساز و پیش‌بینی نهایی برای ۱۱ درس امتحان نهایی

تصحیح فوری آزمون شب امتحان به سبک آموزش و پرورش

جزوه دوپینگ فوری شب امتحان + راهنمای کامل تشریحی‌نویسی ویژه هر درس

هدیه ویژه: بسته کتاب‌های ۲۰ شو در اپلیکیشن دیجی‌ماز

SanjeshCloud

www.SanjeshCloud.ir

راهنمای تصحیح آزمون شبیه‌ساز نهایی درس: عربی، زبان قرآن ۳		رشته: ریاضی و فیزیک / علوم تجربی
دوره دوم متوسطه - دوازدهم	تاریخ آزمون: ۱۴۰۴/۰۳/۱۲	ساعت شروع: مدت زمان: ۸۰ دقیقه
آزمون شبیه‌ساز امتحان نهایی گروه آموزشی ماز		
ردیف	راهنمای تصحیح	نمره
۱	مصَحَّح شو الف) مایه تباهی (۰/۲۵) ج) فراخ می‌گردد (۰/۲۵) ب) قدمگاه، جای پا، گام (۰/۲۵) د) گردش (یا گردشی) علمی (۰/۲۵) نقشه نهایی برای نوشتن ترجمه کلمات به این نکات خوب دقت کن: ۱. حواست به تعداد باشه! ترجمه مفرد، مثنی و جمع باید درست انجام بشه. ۲. اگه کلمه مدّ نظر فعل بود، حتماً زمان و صیغه‌ش رو در نظر بگیر!	۱
۲	مصَحَّح شو الف) الکریم ≠ اللّیم (۰/۲۵) ب) نال = اکتسَب (۰/۲۵) ترجمه موارد الف) بزرگوار ≠ پست نقشه نهایی این سؤال ممکنه به سبک‌های مختلفی مطرح بشه: • تعدادی کلمه داده می‌شه و از شما می‌خوان که یک جفت مترادف و یک جفت متضاد بنویسین. • یک متن کوتاه می‌دن و می‌خوان توی کلمات اون متن، یک جفت مترادف و یک جفت متضاد رو پیدا کنین. • دو کلمه به شما می‌دن و از شما می‌خوان برای یکی مترادف و برای اون یکی متضاد بنویسین. (از حفظ!) بررسی دقیق‌تر دقت کن که نوع کلمات مترادف و متضاد باید مثل هم باشد! یعنی چه؟ یعنی اگر یک طرف فعل می‌نویسی، طرف دیگر هم باید فعل باشد. بیشتر اوقات طراح از همین ترفند استفاده می‌کند و «صَعَدَ: بالا رفت» و «صُعُود: بالا رفتن» را به عنوان مترادف در نظر می‌گیرد که نادرست است چون نوع این دو کلمه مثل هم نیست و یکی فعل و دیگری مصدر است و نمی‌توانند مترادف باشند! علاوه بر این به تفاوت‌های ریز هم دقت کن! مثلاً «بالا رفتن» و «بالا بردن» مترادف نیستند!	۰/۵
۳	مصَحَّح شو د) صنم (۰/۲۵) ترجمه موارد الف) شیشه ب) مس ج) آهن د) بُت	۰/۲۵
۴	مصَحَّح شو الف) هاوی (۰/۲۵) ب) الجفاف (۰/۲۵) ترجمه موارد الف) او کسی است که از چیزی یا شخصی خوشش می‌آید. (طرفداران - طرفدار - پی در پی) ب) عدم وجود آب: (خشکی - درگیری - خشک)	۰/۵
۵	مصَحَّح شو الف) الفرخ (۰/۲۵) ب) التماثل (۰/۲۵) ترجمه موارد الف) جوجه ب) مجسمه‌ها	۰/۵
۶	مصَحَّح شو الف) این جمله دو ترجمه صحیح دارد:	۷

- و زندگی دنیا (۰/۲۵) جز بازی (۰/۲۵) و بازیچه نیست. (۰/۲۵)
- و زندگی دنیا (۰/۲۵) فقط بازی (۰/۲۵) و بازیچه است. (۰/۲۵)
- ب) و سستی نکنید (۰/۲۵) و غمگین نشوید در حالی که (۰/۲۵) شما والاتر (برتر) هستید. (۰/۲۵)
- ج) هنگامی که حشره‌ای (۰/۲۵) سقوط می‌کند این حیوان (۰/۲۵) آن را زنده می‌خورد. (۰/۲۵)
- د) چادرهای برخی از حاجیان را به یاد می‌آوردی (۰/۲۵) ولی آن‌ها تمام خاطرات تو (۰/۲۵) از حج نیستند. (۰/۲۵)
- ه) این جمله دو ترجمه صحیح دارد:
- با وجود شرایط سختش (۰/۲۵) نتوانستیم (نتوانسته‌ایم) در زندگی او (۰/۲۵) جز فعالیت را مشاهده کنیم. (۰/۲۵)
- با وجود شرایط سختش (۰/۲۵) در زندگی او فقط فعالیت را (۰/۲۵) نتوانستیم (توانسته‌ایم) مشاهده کنیم. (۰/۲۵)
- و) شاید (امید است، باشد که)، پرندۀ باهوش (۰/۲۵) هنگامی که از نیرنگ دشمن (۰/۲۵) مطمئن می‌شود، پرواز کند. (۰/۲۵)
- ز) هیچ لباسی (۰/۲۵) زیباتر از سلامتی نیست. (۰/۲۵)
- ح) هنگامی که به سنگ رسید (۰/۲۵) مردم به کناری رفتند (۰/۲۵) پس به آسانی آن را مسح کرد. (۰/۲۵)
- ط) مادر جوجه‌ها از آنان خواست (۰/۲۵) که از لانه بپرند (۰/۲۵) زیرا آن‌ها بزرگ شده بودند. (۰/۲۵)
- ی) دوستش به او قرآن را (۰/۲۵) قطعاً یاد می‌دهد. (۰/۲۵)

بررسی دقیق‌تر

برای پاسخ به سؤال‌هایی که به هر سبکی «ترجمه» از تو می‌خواهند، باید حواست به نکات زیر باشد:

- ۱- دانستن معنای کلمات (باید کتاب و واژگانش را دقیق و عمیق بخوانی).
 - ۲- توجه به کلمات مفرد، مثنی و جمع و درست ترجمه کردن آن‌ها از نظر تعداد (حواست باشد مثنی و جمع عربی، در فارسی به صورت جمع ترجمه می‌شوند).
 - ۳- توجه به ضمایر (اگر کلمه‌ای ضمیر دارد حتماً باید در ترجمه لحاظ شود!)
- کتابت: کتابش
تجدو: آن را می‌یابید
أنصُرنا: ما را یاری کن
- ۴- توجه به انواع فعل‌ها و صیغه‌ها و ضمایر.
 - ۵- تکنیک ترجمه فعل که در این مورد باید حواست به سه چیز باشد:
- الف) معنای مصدری فعل (رفتن، گفتن، نوشتن و ...)
- ب) زمان فعل
- ج) صیغه فعل
- ۶- در امتحانات نهایی چینش عبارت‌های کتاب تغییر می‌کند و با حفظ کردن، نمی‌توان به سؤالات پاسخ داد؛ بنابراین حتماً به نحوه دقیق ترجمه عبارات دقت کنید.
 - ۷- ترجمه صحیح حروف مشبّه بالفعل و «لا»ی نفی جنس

۲۰ شو: در جدول زیر انواع زمان‌هایی را که تا الان خواندی، برایت آورده‌ایم!

زمان فعل	ساختار عربی	ترجمه فارسی	مثال	ترجمه
ماضی	فعل ماضی	ماضی ساده مثبت	ذَهَبْتُ	رفتم
	ما + فعل ماضی	ماضی ساده منفی	مَا كَتَبْتُ	ننوشتی
	قَدْ + ماضی	ماضی نقلی مثبت بن ماضی + هـ (صفت مفعولی) + ام/ای/است ایم/اید/اند	قَدْ أَحْضَرْتُ	آورده‌ای
	لَمْ + مضارع مجزوم	ماضی ساده منفی ماضی نقلی منفی	لَمْ تُؤَكِّدِي	تأکید نکردی تأکید نکرده‌ای
	كَانَ + مضارع	ماضی استمراری می + ماضی ساده	كَانُوا يَخْتُونُ	جستجو می‌کردند
	ماضی ... مضارع (در جمله وصفیه)		رَأَيْتُ طِفْلاً يَلْعَبُ	کودکی را دیدم که بازی می‌کرد.
	لَيْتَ / لَعَلَّ + ماضی		لَيْتَكَ سَافَرْتَ	کاش سفر می‌کردی.
	كَانَ + (قَدْ) + ماضی	ماضی بعید صفت مفعولی + بودم، بودی، بود، بودیم، بودید، بودند	كُنْتُمْ (قَدْ) تَرَكْتُمْ	ترک کرده بودید.
	ماضی ... ماضی (در جمله وصفیه)		رَأَيْتُ طِفْلاً لَعِبَ	کودکی را دیدم که بازی کرده بود.
	لَيْتَ / لَعَلَّ + ماضی		لَيْتَكَ سَافَرْتَ	کاش سفر کرده بودی.
مضارع اخباری	عين الفعل: — حروف متحرک (غیر ساکن) قبل عين الفعل: —	ماضی مجهول صفت مفعولی + شدم، شدی، شد، شدیم، شدید، شدند	قُرِئَ تُعْلَمُ	خوانده شد. یاد گرفته شد.
	فعل مضارع	مضارع ساده مثبت (اخباری)	يَجْلِسُونَ	می‌نشینند
	لا + فعل مضارع	مضارع ساده منفی (اخباری)	لا تَفْعَلُونَ	انجام نمی‌دهید
	قَدْ + مضارع (اخباری یا التزامی)	گاهی / شاید + مضارع	قَدْ يُكْسِرُ	گاهی می‌شکند (اخباری) شاید بشکند (التزامی)
امر	عين الفعل: — حرف مضارعة (حرف اول): —	مضارع مجهول صفت مفعولی + می‌شوم، می‌شوی، می‌شود، می‌شویم، می‌شوید، می‌شوند	يُضْرَبُ يُعْلَمُ	زده می‌شود یاد داده می‌شود
	فعل مضارع با تغییرات (ثلاثی مجرد) وزن خاص (ثلاثی مزید)	امر	اَكْتُبَا تَعْلَمُ	بنویسید یاد بگیر
	لا + مضارع مجزوم	نهی	لا تَنْظُرُوا	نگاه نکنید
مضارع التزامی	لا نهی + صیغه‌های غایب و متکلم مضارع مجزوم	نباید + مضارع التزامی	لا يَذْكُرَا	نباید ذکر کنند
	له امر + صیغه‌های غایب و متکلم مضارع مجزوم	باید + مضارع التزامی	لَيَنْتَجِنَبُ	باید دوری کنیم
	فعل شرط (مضارع یا ماضی)	مضارع التزامی	مَنْ يَجْتَهِدْ يَنْجَحْ مَنْ اجْتَهَدَ نَجَحَ	هرکس تلاش کند، موفق می‌شود
	لَيْتَ / لَعَلَّ + مضارع		لَعَلَّنِي أَشْكُرَ	شاید سپاسگزاری کنم
مستقبل	مضارع ... مضارع (در جمله وصفیه)		أُحِبُّ تَلْمِيزَ يَدْرُسُ	دانش‌آموزی را دوست دارم که درس بخواند
	حروف ناصبه (حَتَّى - لَ - لَئِنْ - كَيْ - أَنْ) + مضارع		لَيُبَيِّنُوا	تا آشکار کنند
	سَوْفَ / سَوْفَ + مضارع	مستقبل مثبت	سُخَّرَجُ	خارج خواهیم کرد
	لَنْ + مضارع	مستقبل منفی	لَنْ تُرْجِعَ	باز نخواهید گشت

۶ ترجمه صحیح حروف مشبّهه بالفعل، «لا» نفی جنس

۲۰ شو: ترجمه صحیح حروف مشبّهه بالفعل و «لا» نفی جنس:

کلمه	ترجمه
«إِنَّ»	قطعاً، همانا، به درستی که، بی‌گمان، بدون شک
«أَنَّ»	که
«لِأَنَّ»	زیرا، برای اینکه
«كَأَنَّ»	گویی، مانند
«لَيْتَ، یا لَيْتَ»	کاش، ای کاش
«لَكِنَّ»	ولی، اقا
«لَعَلَّ»	شاید، امید است
«لا» نفی جنس	هیچ ... نیست

(۷) ترجمه صحیح حال

۲۰ شو: ترجمه انواع حال

حال از نوع یک اسم
حال را به صورت قید حالت ترجمه می‌کنیم. اگر لازم بود از عبارت «که، در حالی که» کمک می‌گیریم. در هر صورت مهم است که حال به صورت صفت ترجمه نشود.
مثال: «يَرْجِعُ التَّلَامِيذُ مِنَ الْمَلْعَبِ ضَاحِكِينَ»: دانش‌آموزان از ورزشگاه، خندان / با خنده / خنده‌کنان بازمی‌گردند.
نکته ۱: حال (مفرد، مثنی، جمع)، همواره مفرد ترجمه می‌شود.
مثال: «رَأَيْتُ التَّلَامِيذَ مُبْتَسِمِينَ»: دانش‌آموزان را خندان دیدم.
نکته ۲: اگر دو کلمه قبل از حال، قابلیت صاحب حال بودن را داشتند.
مثال: «أَرْضَعَتِ الْأُمُّ طِفْلَهَا جَائِعاً»: مادر کودکش را در حالی که گرسنه بود، شیر داد.
در جمله بالا ممکن است شک کنیم که «جائعاً» حال «الأم» هست یا «طفل». با توجه به اینکه حال مذكر آمده می‌توانیم بفهمیم که حالت «طفل» را بیان می‌کند.
مثال: «خَاطَبَ الْأُسْتَاذُ التَّلَامِيذَ نَادِمِينَ»: استاد دانش‌آموزان را در حالی که پشیمان بودند مورد خطاب قرار داد.
در جمله بالا چون «نادمین» جمع است، مشخص می‌شود که حال «التلامیذ» است.
جمله حالیه:
جمله حالیه را با عبارت «در حالی که» ترجمه می‌کنیم. باید دقت داشت که مانند جمله وصفیه، زمان جمله اصلی روی جمله حالیه اثر می‌گذارد.

زمان جمله اصلی	زمان فعل جمله حالیه	نتیجه
ماضی	ماضی	جمله حالیه به صورت ماضی بعید یا ماضی ساده ترجمه می‌شود
ماضی	مضارع	جمله حالیه به صورت ماضی استمراری ترجمه می‌شود
مضارع	مضارع	جمله حالیه به صورت مضارع اخباری ترجمه می‌شود

نکته ۳: ترجمه واو حالیه به «و» غلط است.

(۸) ترجمه صحیح «إِنَّمَا»

۲۰ شو

«إِنَّمَا» حرف مشابهه بالفعل نیست و معنای آن «تنها، فقط» می‌باشد. نکته بسیار مهم در مکان آمدن این کلمه در ترجمه است.
بعد از «إِنَّمَا» همواره دو مفهوم وجود دارد. مثال:
«إِنَّمَا عَلِيٌّ عَالِمٌ»: دو مفهوم «علي» و «دانشمند بودن» وجود دارد
«إِنَّمَا الْفَخْرُ لِعَقْلِ ثَابِتٍ»: دو مفهوم «افتخار» و «خرد استوار» وجود دارد
«إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ...»: دو مفهوم «سرپرستی» و «خدا» وجود دارد
«إِنَّمَا يَقْصِدُ إِبْرَاهِيمُ (ع) الْأَسْتِهْزَاءَ بِأَصْنَافِنَا»: دو مفهوم «قصد ابراهیم» و «مسخره کردن بته‌ها» وجود دارد
کلمه «فقط = تنها» باید بر سر مفهوم دوم بیاید!
«إِنَّمَا عَلِيٌّ عَالِمٌ»: علی فقط / تنها دانشمند است
«إِنَّمَا الْفَخْرُ لِعَقْلِ ثَابِتٍ»: افتخار فقط / تنها برای خردی استوار است
«إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ...»: سرپرست شما فقط / تنها خداست
«إِنَّمَا يَقْصِدُ إِبْرَاهِيمُ (ع) الْأَسْتِهْزَاءَ بِأَصْنَافِنَا»: ابراهیم قصد دارد فقط / تنها بته‌های ما را مسخره کند

۲۰ شو: ترجمه صحیح اسلوب استثنا با مستثنی منه محذوف:

این اسلوب را به دو شکل می‌توان ترجمه کرد:

۱- مطابق با عبارت عربی

مثال: «مَا فَازَ إِلَّا الضَّادُ»: پیروز نشد مگر (به جز) راستگو.

۲- به صورت مثبت و همراه با «فقط، تنها»

مثال: «مَا فَازَ إِلَّا الضَّادُ»: فقط (تنها) راستگو پیروز شد.

نکته: دقت کنید که در حالت دوم ترجمه، کلمه «فقط، تنها» پشت کلمه بعد «إِلَّا» می‌آید.

۲۰ شو: ترجمه صحیح مفعول مطلق

نکته بسیار مهم: مصدری که به عنوان مفعول مطلق می‌آید، هیچگاه خودش ترجمه نمی‌شود!

۱- مفعول مطلق تأکیدی: با قیدهایی مانند «بی‌شک، حقیقتاً، بی‌گمان، حتماً، یقیناً و...» ترجمه می‌شود. یعنی این قیدها به جای مصدر ترجمه می‌شوند.
مثال: «إِضْبِرْ عَلَى الْمَشَاكِلِ صَبْرًا»: بر مشکلات حتماً صبر کن.

نکته ریز: کلمات «بی‌شک، حقیقتاً، بی‌گمان، حتماً، یقیناً و...» قبل از فعل جمله میان! ابتدای جمله نذاری که اوضاع بیربخت می‌شه! یعنی:
«إِضْبِرْ عَلَى الْمَشَاكِلِ صَبْرًا»: بر مشکلات حتماً صبر کن. (درست) حتماً بر مشکلات صبر کن. (غلط)

۲- مفعول مطلق نوعی که صفت دارد: مصدر ترجمه نمی‌شود و صفت آن به صورت قید ترجمه می‌شود.

مثال: «تَجْتَهِدُ الْأُمَّ فِي تَرْبِيَةِ أَوْلَادِهَا إِجْتِهَادًا بِالْعَاقِبَةِ»: مادر در تربیت فرزندانش بسیار تلاش می‌کند.
۳- مفعول مطلق نوعی که مضاف الیه دارد: به جای مصدر کلمات «همانند، همچون، مثل، مانند + مضاف الیه» ترجمه می‌شود.
مثال: «يَعِيشُ الْبَخِيلُ فِي الدُّنْيَا عَيْشَ الْفُقَرَاءِ»: بخیل در دنیا همچون فقیران زندگی می‌کند.
نکته: دقت کنید که مفعول مطلق، مصدر فعل مذکور در جمله است. آن را با کلمات مشابه اشتباه نکنید.
«أَخْبَرْنَا الْقُرْآنُ عَنِ الْبَحْرِ إِخْبَارًا عَجِيبًا»: قرآن ما را درباره دریا به طور عجیبی باخبر کرده است (مفعول مطلق).
«أَخْبَرْنَا الْقُرْآنُ عَنِ الْبَحْرِ إِخْبَارًا عَجِيبًا»: قرآن به ما درباره دریا خبرهای عجیبی را داده است (مفعول).

۷ الف) «والدا» که در اصل «والدان» بوده و به دلیل مضاف شدن، نونش حذف شده، نباید به صورت مفرد ترجمه شود.
لن + مضارع = آینده منفی
ب) نَصَبَ زَمِيلِي لِهَذَا الرَّجُلِ: همکار من برای این مرد ... بر پا کرد.

۸ الف) در حالی که (۰/۲۵) جمع می‌کردند (۰/۲۵) ب) ناراحت کند (۰/۲۵) همه (۰/۲۵)

۹ الف) می‌پرسید (۰/۲۵) ب) پرسیده شد (۰/۲۵) ج) یاد نکردیم (۰/۲۵) د) یاد خواهند کرد (۰/۲۵)
ه) باز نمی‌دارم (۰/۲۵) و) باز نمی‌دارند (۰/۲۵) ز) نباید آهسته سخن بگویند (۰/۲۵) ح) آهسته سخن گفتید (۰/۲۵)
نقشه نهایی: این سؤال هم کاملاً با نکات «بیست شو ترجمه زمان‌های فعل» سؤال ۶ حل میشه!

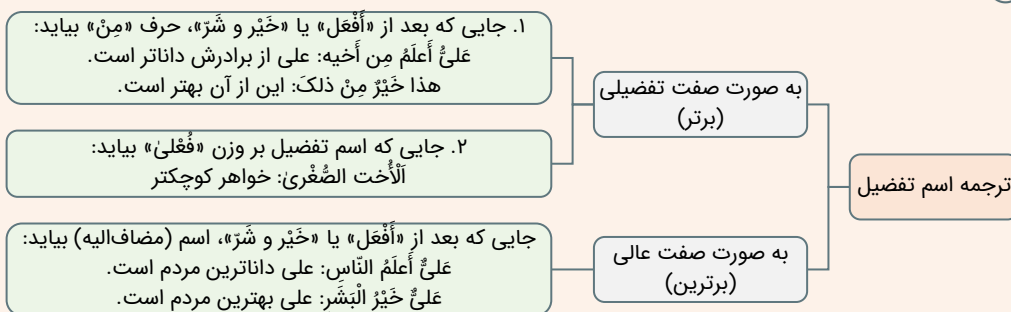
۱- الف) السَّيَّاح (۰/۲۵) ب) المُكْرَمِينَ (۰/۲۵) ج) السَّيَّارات (۰/۲۵) د) أَعْرَبَ (۰/۲۵) ه) المَوْقِف (۰/۲۵)
۲- الف) بسیار ستمگر (۰/۲۵) ب) ورزشگاه (۰/۲۵) ج) ارسال‌شدگان (۰/۲۵)
بررسی دقیق‌تر
۱) برای پاسخ به این سؤال، ما فقط باید به دنبال وزن خاص بگردیم. توجه داشته باشید که «اسم فاعل» و «اسم مفعول» هیچ ربطی به نقش «فاعل» و «مفعول» ندارند!
«اسم فاعل» و «اسم مفعول» بر اساس وزن پیدا می‌شوند و لزومی ندارد حتماً در جمله به کار رفته باشند، اما «فاعل» و «مفعول» بر اساس جایگاه در جمله تعیین می‌شوند.
جدول زیر در یافتن اسامی با وزن خاص به شما کمک می‌کند.

۲۰ شو: جدول اسامی‌ای که وزن خاص دارند!

وزن	نوع
«أَفْعَل» - «أَفْعَلٌ» - «أَفْعَلِي» - «أَفْعَلِي» (جمع: «أَفَاعِل») مانند: «أَكْبَرُ أَفْضَل» - «أَقَلُّ أَحَبُّ» - «أَغْلَى، أَعْلَى» - «ضَعْرَى، دُنْيَا» / «أَرَاذِلُ، أَكَابِر» خَيْر - شَر (در صورتی که معنای «بهتر، بهترین» یا «بدتر، بدترین» بدهند). کلمات «آخر، آخری»	اسم تفضیل
«مَفْعَل» - «مَفْعَلٌ» - «مَفْعَلِي» (جمع: «مَفَاعِل») مانند: «مَطْبَخ» - «مَشْرِق» - «مَرْزُوعَة» / «مَطَايِخ، مَشَارِق، مَزَارِع» هم باید معنای «مکان» داشته باشند و هم بر یکی از سه وزن بالا باشند. در نتیجه «بَيْت» و «مَسْئَلَة» اسم مکان نیستند.	اسم مکان
فاعل - مَ ... - فاعی (جمع «فاعِل»: «فُعَالَة» - «فُعَال» - «فُعَالَاء» - جمع «فاعی»: «فُعَاة») مانند: «عَامِل، كَافِر، عَالِم، نَاهِي» - «عَمَلَة، كُفَّار، غُلَمَاء، نُهَاة» / «مُعَلِّم، مُبْصِر، مُسْتَكْبِر»	اسم فاعل
مفعول - مَ ... - مفعول (جمع «مفعول»: «مَفَاعِل») مانند: «مَشْهُور، مَعْرُوف، مَحْصُول» - «مُنْظَم، مُحْكَم، مُحْتَرَم» / «مَحَاصِيل، مَعَارِيف، مَشَاهِير»	اسم مفعول
«فُعَال» - «فُعَالَة» مانند: «خَلَّاق، عَلَامَة» - «قَضَاب، خَبَّاز» - «نَظَّارَة، فَتَّاحَة» دارای سه معنا: بسیاری صفت - شغل - ابزار	اسم مبالغه

۲) برای ترجمه اسم تفصیل باید به نمودار زیر توجه کنیم:

۲۰ شو: نمودار ترجمه اسم تفصیل!

دقت کنید که اگر اسم مبالغه، بر کثرت صفت دلالت کند، با قید «بسیار» ترجمه می شود. غَفَّار: بسیار بخشنده

۱/۲۵	۱۱ الف العلم (۰/۲۵) ب كل شيء (۰/۲۵) ج إنشاد (۰/۲۵) د نوعی (بیانی) (۰/۲۵) ه و هم بیتسمون (۰/۲۵) نقشه نهایی: این سؤال کاملاً با نکات «بیت شو» سؤال ۱۲ حل میشه!														
۱	۱۲ الف فاعل (۰/۲۵)، مضاف الیه (۰/۲۵) ب مبتدا (۰/۲۵)، صفت (۰/۲۵) به توضیح نقش ها (المخل الإعرابي) دقت کنید: <table border="1"> <thead> <tr> <th>نقش</th><th>توضیح</th></tr> </thead> <tbody> <tr> <td>مبتدا</td><td>- اسمی که ابتدای جمله می آید و در مورد آن خبر می دهیم. مثال: «الْأَنْثَارُ الْقَدِيمَةُ تُؤَكِّدُ إِهْتِمَامَ الْإِنْسَانِ بِالذِّينِ: آثار قدیمی بر توجه انسان به دین تأکید می کند.» مبتدا خبر</td></tr> <tr> <td>خبر</td><td>- کلمه ای که در مورد مبتدا خبر می دهد و جمله را به لحاظ معنایی کامل می کند. - دو نوع دارد: اسم - فعل / بعد از مبتدا می آید. مثال: «الْتَدَيُّ فُطْرِيٌّ فِي الْإِنْسَانِ: دین داری در انسان فطری است.» مبتدا خبر</td></tr> <tr> <td>فاعل</td><td>- اسمی که انجام دهنده فعل است و همواره بعد از فعل می آید. - در پاسخ به سؤال «چه کسی؟» و «چه چیزی؟» از فعل می آید. مثال: «عَلَقَ إِبْرَاهِيمُ (ع) الْقَاسِ عَلَى كَيْفِ الصَّنَمِ: ابراهیم (ع) تبر را بر کتف بت آویخت.» فاعل مفعول اسم ظاهر</td></tr> <tr> <td>مفعول</td><td>- اسمی که عمل فعل روی آن انجام می شود. - در پاسخ به سؤال «چه کسی را؟» و «چه چیزی را؟» از فعل می آید. - دو نوع دارد: اسم ظاهر - ضمیر بارز - اگر ضمیر «ی» مفعول شود، قبل آن حرف «ن» وقایه می آید. مثال: «هَذَا الْكِتَابُ يُسَاعِدُنِي فِي فَهْمِ الدَّرْسِ: این کتاب، مرا (به من) در فهم درس کمک می کند.» مفعول ضمیر</td></tr> <tr> <td>صفت</td><td>- گاهی اوقات مفعول به صورت متمم در فارسی ترجمه می شود. اگر حرف اضافه قبل متمم، معادلی در عربی نداشت، نقش متمم در عبارت عربی مفعول است. مثال: «يَرْحَمُ اللَّهُ النَّاسَ: خدا به مردم رحم می کند. در این مثال حرف «به» معادلی در عربی ندارد.» مفعول</td></tr> <tr> <td>مضاف الیه</td><td>- اسمی که در ترکیب وصفی همواره در جایگاه دوم قرار دارد. - در چهار چیز با موصوف مطابقت دارد: جنس، اعراب (حرکت حرف آخر)، داشتن یا نداشتن «ال»، عدد - ترکیب «الاسم + الاسم» غالباً وصفی است. - اسمی که در ترکیب اضافی همواره در جایگاه دوم قرار دارد. در یک ترکیب اضافی، اسم دوم معنای توصیف کننده ندارد. - وقتی دو اسم با یک کسره به یکدیگر متصل می شوند، یا ترکیب وصفی داریم یا اضافی. (اسم + اسم) - سه چیز برای مضاف ممنوع است: ال - تنوین - «ن» مثنی و جمع مذكر - ترکیب «اسم + الاسم» غالباً اضافی است. - اسمی که پس از اسامی «كُلّ، بعض، غیر، سوی، حیث، مَع، مِثْل، أَحَد و ...» می آید، همواره مضاف الیه است. این اسامی، دائم الاضافه نام دارند. مثال: سَوَى لَحْمٍ - بَعْضُ الشُّعُوبِ - مِثْلُ التَّفَكُّرِ مثال: «الْأَنْثَارُ الْقَدِيمَةُ تُؤَكِّدُ إِهْتِمَامَ الْإِنْسَانِ بِالذِّينِ: آثار قدیمی بر توجه انسان به دین تأکید می کند.» صفت مضاف الیه</td></tr> </tbody> </table>	نقش	توضیح	مبتدا	- اسمی که ابتدای جمله می آید و در مورد آن خبر می دهیم. مثال: «الْأَنْثَارُ الْقَدِيمَةُ تُؤَكِّدُ إِهْتِمَامَ الْإِنْسَانِ بِالذِّينِ: آثار قدیمی بر توجه انسان به دین تأکید می کند.» مبتدا خبر	خبر	- کلمه ای که در مورد مبتدا خبر می دهد و جمله را به لحاظ معنایی کامل می کند. - دو نوع دارد: اسم - فعل / بعد از مبتدا می آید. مثال: «الْتَدَيُّ فُطْرِيٌّ فِي الْإِنْسَانِ: دین داری در انسان فطری است.» مبتدا خبر	فاعل	- اسمی که انجام دهنده فعل است و همواره بعد از فعل می آید. - در پاسخ به سؤال «چه کسی؟» و «چه چیزی؟» از فعل می آید. مثال: «عَلَقَ إِبْرَاهِيمُ (ع) الْقَاسِ عَلَى كَيْفِ الصَّنَمِ: ابراهیم (ع) تبر را بر کتف بت آویخت.» فاعل مفعول اسم ظاهر	مفعول	- اسمی که عمل فعل روی آن انجام می شود. - در پاسخ به سؤال «چه کسی را؟» و «چه چیزی را؟» از فعل می آید. - دو نوع دارد: اسم ظاهر - ضمیر بارز - اگر ضمیر «ی» مفعول شود، قبل آن حرف «ن» وقایه می آید. مثال: «هَذَا الْكِتَابُ يُسَاعِدُنِي فِي فَهْمِ الدَّرْسِ: این کتاب، مرا (به من) در فهم درس کمک می کند.» مفعول ضمیر	صفت	- گاهی اوقات مفعول به صورت متمم در فارسی ترجمه می شود. اگر حرف اضافه قبل متمم، معادلی در عربی نداشت، نقش متمم در عبارت عربی مفعول است. مثال: «يَرْحَمُ اللَّهُ النَّاسَ: خدا به مردم رحم می کند. در این مثال حرف «به» معادلی در عربی ندارد.» مفعول	مضاف الیه	- اسمی که در ترکیب وصفی همواره در جایگاه دوم قرار دارد. - در چهار چیز با موصوف مطابقت دارد: جنس، اعراب (حرکت حرف آخر)، داشتن یا نداشتن «ال»، عدد - ترکیب «الاسم + الاسم» غالباً وصفی است. - اسمی که در ترکیب اضافی همواره در جایگاه دوم قرار دارد. در یک ترکیب اضافی، اسم دوم معنای توصیف کننده ندارد. - وقتی دو اسم با یک کسره به یکدیگر متصل می شوند، یا ترکیب وصفی داریم یا اضافی. (اسم + اسم) - سه چیز برای مضاف ممنوع است: ال - تنوین - «ن» مثنی و جمع مذكر - ترکیب «اسم + الاسم» غالباً اضافی است. - اسمی که پس از اسامی «كُلّ، بعض، غیر، سوی، حیث، مَع، مِثْل، أَحَد و ...» می آید، همواره مضاف الیه است. این اسامی، دائم الاضافه نام دارند. مثال: سَوَى لَحْمٍ - بَعْضُ الشُّعُوبِ - مِثْلُ التَّفَكُّرِ مثال: «الْأَنْثَارُ الْقَدِيمَةُ تُؤَكِّدُ إِهْتِمَامَ الْإِنْسَانِ بِالذِّينِ: آثار قدیمی بر توجه انسان به دین تأکید می کند.» صفت مضاف الیه
نقش	توضیح														
مبتدا	- اسمی که ابتدای جمله می آید و در مورد آن خبر می دهیم. مثال: «الْأَنْثَارُ الْقَدِيمَةُ تُؤَكِّدُ إِهْتِمَامَ الْإِنْسَانِ بِالذِّينِ: آثار قدیمی بر توجه انسان به دین تأکید می کند.» مبتدا خبر														
خبر	- کلمه ای که در مورد مبتدا خبر می دهد و جمله را به لحاظ معنایی کامل می کند. - دو نوع دارد: اسم - فعل / بعد از مبتدا می آید. مثال: «الْتَدَيُّ فُطْرِيٌّ فِي الْإِنْسَانِ: دین داری در انسان فطری است.» مبتدا خبر														
فاعل	- اسمی که انجام دهنده فعل است و همواره بعد از فعل می آید. - در پاسخ به سؤال «چه کسی؟» و «چه چیزی؟» از فعل می آید. مثال: «عَلَقَ إِبْرَاهِيمُ (ع) الْقَاسِ عَلَى كَيْفِ الصَّنَمِ: ابراهیم (ع) تبر را بر کتف بت آویخت.» فاعل مفعول اسم ظاهر														
مفعول	- اسمی که عمل فعل روی آن انجام می شود. - در پاسخ به سؤال «چه کسی را؟» و «چه چیزی را؟» از فعل می آید. - دو نوع دارد: اسم ظاهر - ضمیر بارز - اگر ضمیر «ی» مفعول شود، قبل آن حرف «ن» وقایه می آید. مثال: «هَذَا الْكِتَابُ يُسَاعِدُنِي فِي فَهْمِ الدَّرْسِ: این کتاب، مرا (به من) در فهم درس کمک می کند.» مفعول ضمیر														
صفت	- گاهی اوقات مفعول به صورت متمم در فارسی ترجمه می شود. اگر حرف اضافه قبل متمم، معادلی در عربی نداشت، نقش متمم در عبارت عربی مفعول است. مثال: «يَرْحَمُ اللَّهُ النَّاسَ: خدا به مردم رحم می کند. در این مثال حرف «به» معادلی در عربی ندارد.» مفعول														
مضاف الیه	- اسمی که در ترکیب وصفی همواره در جایگاه دوم قرار دارد. - در چهار چیز با موصوف مطابقت دارد: جنس، اعراب (حرکت حرف آخر)، داشتن یا نداشتن «ال»، عدد - ترکیب «الاسم + الاسم» غالباً وصفی است. - اسمی که در ترکیب اضافی همواره در جایگاه دوم قرار دارد. در یک ترکیب اضافی، اسم دوم معنای توصیف کننده ندارد. - وقتی دو اسم با یک کسره به یکدیگر متصل می شوند، یا ترکیب وصفی داریم یا اضافی. (اسم + اسم) - سه چیز برای مضاف ممنوع است: ال - تنوین - «ن» مثنی و جمع مذكر - ترکیب «اسم + الاسم» غالباً اضافی است. - اسمی که پس از اسامی «كُلّ، بعض، غیر، سوی، حیث، مَع، مِثْل، أَحَد و ...» می آید، همواره مضاف الیه است. این اسامی، دائم الاضافه نام دارند. مثال: سَوَى لَحْمٍ - بَعْضُ الشُّعُوبِ - مِثْلُ التَّفَكُّرِ مثال: «الْأَنْثَارُ الْقَدِيمَةُ تُؤَكِّدُ إِهْتِمَامَ الْإِنْسَانِ بِالذِّينِ: آثار قدیمی بر توجه انسان به دین تأکید می کند.» صفت مضاف الیه														

اسم یا ضمیری که پس از حروف جرّ «فی، مِنْ، إلی، علی...» قرار می گیرد. - به مجموع «حرف جرّ + اسم»، جارّ و مجرور گفته می شود. مثال: فی المدرّسه / إلی التّیّت جازومجرور مجرور به حرف جرّ	مجرور به حرف جرّ
- معادل قید حالت در زبان فارسی است؛ اسم یا جمله ای که حالت یک اسم معرفه قبل از خود را بیان می کند. - دو نوع دارد: اسم - جمله - ویژگی های حال از نوع اسم: غالباً نکره / دارای معنای توصیفی - الگوی جمله حالیه: یک جمله کامل + وَ + مبتدا (معمولاً ضمیر منفصل) + خبر مثال حال از نوع اسم: «هم شاهدوا أصدانهم مُكشَرَةً»: آن ها بت هایشان را شکسته دیدند. حال مثال حال از نوع جمله: «رَأَيْتُ الطِّفْلَ وَ هُوَ يَضْحَكُ»: کودک را دیدم، در حالی که می خندید. جمله حالیه	حال
- در جمله ای که دارای مستثنی منه باشد، همواره کلمه بعد از «إلا» می باشد. - مستثنی منه نقش (محل اعرابی) محسوب نمی شود و می تواند هر نقشی در جمله داشته باشد. - شاهدُ السَّيَّاحِ فِي صَالَةِ الطَّارِ إِلَّا الدَّلِيلَ: گردشگران را در سالن فرودگاه دیدم مگر راهنما را. مستثنی منه (در نقش مفعول) مستثنی	مستثنی
مفعول مطلق، مصدری از جنس فعل جمله است (یعنی در حروف ریشه با فعل به کار رفته در جمله اشتراک دارد) که در جمله پس از فعل هم ریشه اش (یا فاصله یا بدون فاصله) می آید و یکی از این دو کار رو انجام می دهد: ۱. تأکید وقوع فعل: به این معنا که فعل بدون هیچ تردیدی انجام گرفته و هیچ شکی در وقوع فعل نیست. به این مفعول مطلق، مفعول مطلق تأکیدی گفته می شود. ساختار مفعول مطلق تأکیدی: فعل + ... + مصدر فعل (تنهای تنها بدون هیچ صفت یا مضاف الیه) مثال: «يَصْبِرُ الْمُؤْمِنُ أَمَامَ الْمُصَافِي صَبْرًا»: مؤمن در مقابل ناگواری ها بی گمان صبر می کند. مثال: «تَعْرِفُ الْعُلَمَاءُ عَلَى هَذِهِ الظَّاهِرَةِ تَعْرِفًا»: دانشمندان این پدیده را حقیقتاً شناختند. ۲. نوع و چگونگی وقوع فعل را بیان می کند. در این حالت به آن مفعول مطلق نوعی (بیانی) گفته می شود. ساختار مفعول مطلق نوعی: فعل + ... + مصدر + صفت یا مضاف الیه مثال: «يَصْبِرُ الْمُؤْمِنُ أَمَامَ الْمُصَافِي صَبْرًا جَمِيلًا»: مؤمن در مقابل ناگواری ها به زیبایی صبر می کند. مثال: «يَمْشِي هَذَا الرَّجُلُ مَشْيَ الْمُتَكَبِّرِينَ»: این مرد مانند متکبران راه می رود.	مفعول مطلق

بررسی دقیق تر

- نکته بسیار مهم در تعیین محل اعرابی:
- در زبان عربی هر کلمه، یک نقش دارد و هر نقش، برای یک کلمه است.
- نمی توان دو کلمه را با هم «خبر» یا «مبتدا» بدانیم و از طرفی یک کلمه نمی تواند هم «مبتدا» و هم «فاعل» باشد.
- مبتدا و خبر مختص جمله اسمیه است.
- فاعل و مفعول وابسته به فعل هستند. اگر در جمله ای فعل نداشته باشیم، قطعاً فاعل و مفعول در آن جمله وجود ندارد.
- نقش های صفت، مضاف الیه و جارومجرور مشترک بین جمله اسمیه و فعلیه هستند.

۰/۵	مصَحَّح شو الف) تَعَمَّرُ (۰/۲۵) ب) أَلَفَ (۰/۲۵) ترجمه موارد (ماندگار می شود - دریافت کرد - تألیف کرد - ترسناک) الف) حکمت در قلب متواضع ب) آیا عقاد بیش از دویست کتاب؟	۱۳
۱.۵	مصَحَّح شو الف) الخطأ (۰/۲۵) ب) لَأَنَّهُ مَا بَقِيَ مَكَانٍ حَتَّى يَأْتِيَ الْمَالُ مِنْ جَدِيدٍ. (۰/۲۵) ج) بِشَجَرَةٍ أَصْلُهَا فِي الْجَنَّةِ. (۰/۲۵) د) بِالْإِنْفَاقِ. (۰/۲۵) هـ) عَنْ سَبَبِ كَرَمِهِ وَ سَخَائِهِ. (۰/۲۵) و) عِنْدَمَا (یا حِينَما) نَنْفُقُ مَا فِي أَيْدِينَا. (۰/۲۵) ترجمه متن حاتم طایی فردی است که به بخشش مشهور است. حکایت می شود که از حاتم درباره علت بخشش و سخاوت او سؤال شد. گفت: فهمیدم که خدا به ما ثروت نمی دهد تا آن چه در دستان مان است به دیگران انفاق کنیم، و اگر آن چه را در دستان مان است رها	۱۴

نکنیم، جایی برای آمدن ثروت جدید نیست. بنابراین مال با انفاق و بخشش زیاد می‌شود و بخشندگی از صفات مؤمنان است و صاحبش را سرانجام به بهشت می‌رساند. بخشندگی در احادیث به درختی تشبیه شده است که ریشه‌اش در بهشت است و هرکس شاخه‌ای از شاخه‌های این درخت را بگیرد، سرانجام به بهشت می‌رسد.

(الف) نام‌های کسانی که از حاتم درباره علت بخشش او پرسیدند، در متن موجود است. غلط

(ب) چرا اگر آنچه را در دست داریم رها نکنیم، مال و ثروت دوباره نمی‌آید؟ زیرا مکانی نمی‌ماند تا ثروت دوباره بیاید.

(ج) کرامت و بخشندگی در احادیث به چه تشبیه شده است؟ به درختی که اصلش در بهشت است.

(د) مال چگونه زیاد می‌شود؟ با بخشش.

(ه) درباره چه چیزی از حاتم طائی سؤال شد؟ درباره دلیل بخشش و سخاوتش.

(و) چه زمانی خداوند به ما مال می‌دهد؟ زمانی که از آنچه در دستان است انفاق کنیم.

نقشه نهایی: برای حل سؤال‌های متن به چند نکته دقت کنیم:

- ۱- از متن نترسید و اگر معنای کلمه‌ای رو نمی‌دونستید، همچنان به مطالعه ادامه بدید. در بیشتر اوقات اون کلمه، تأثیری توی پاسخ‌دهی نداره یا اینکه نهایتاً یک یا دو سؤال رو نمی‌تونید جواب بدید.
- ۲- داشتن گنجینه لغات بالا تأثیر زیادی توی قدرت درک مطلب شما داره. لذا کلمات کتاب رو کامل و دقیق بخونید. (هرچی کلمه توی کتاب هست یاد بگیرید حتی توی پاورقی و جاهایی که عقل جن هم ممکنه بهش نرسه!)
- ۳- به نکات ریز و دقیق متن دقت کنید. برخی کلمات با اینکه ظاهر کوچیکی دارند، اما تأثیر بزرگی رو توی معنا می‌ذارند. «إِلَّا: مگر»، «فَقَط»: «جمع: همه» و «بَعْض: برخی» نمونه‌هایی از کلمات اثرگذار هستند.

مصحح شو

الف) ۲ (۰/۲۵) ب) ۲ (۰/۲۵)

بررسی دقیق‌تر

الف) این فعل معلوم نیست.

ب) این اسم جار و مجرور نیست.

نقشه نهایی

برای حل تست تحلیل صرفی و محلّ اعرابی پیشنهاد می‌کنم از قسمت محلّ اعرابی (یعنی بعد از اسلش) شروع کنی و اگر به جواب نرسیدی بری سراغ تحلیل صرفی.

اشتباه خیلی از دانش‌آموزا اینه که گزینه‌ها رو عمودی مقایسه می‌کنن و اگر یکی از گزینه‌ها، یک نکته رو درست نوشته و اون یکی گزینه کلاً چیزی درباره اون نکته ننوشته، گزینه‌ای که چیزی درباره اون نکته ننوشته رو غلط می‌گیرن.

مثلاً اگر درباره فعل «دَهَبَ» گزینه ۱ گفته «فعل ماضی» و گزینه ۲ گفته «فعل»، نمی‌تونی به دلیل اینکه گزینه ۲ «ماضی» رو نگفته غلط بگیری. اگر گفته بود «امر» می‌تونستی غلط بگیری ولی وقتی چیزی نگفته، با مقایسه عمودی ردّ گزینه نکن.

۲۰ شو: جمله وصفیه

جمله وصفیه، جمله‌ای است که همواره بعد از یک اسم نکره می‌آید و آن را توصیف می‌کند. یعنی ویژگی‌ها و مشخصه‌ای در مورد آن اسم نکره برای ما بیان می‌دارد.

«إِرضاءُ النَّاسِ غَايَةُ لَا تُدْرَكُ»: راضی کردن مردم هدفی است که به دست نمی‌آید»

«رُبَّ كَلَامٍ يَجْلِبُ لَكَ الْمَشَاكِلَ»: چه بسا حرفی که مشکلاتی را برای تو می‌آورد»

اگر دقت کنید، می‌بینید دو فعل «لَا تُدْرَكُ» و «يَجْلِبُ» در حال بیان ویژگی‌ها و صفاتی در مورد «غَايَةُ» و «كَلَامٍ» هستند. بنابراین این دو، جمله وصفیه محسوب می‌شوند.

۰/۵

۱۵

۲۰

برایتان آرزوی موفقیت و پیروزی داریم.

دوینگ

فوری

شب

امتحان

خلاصه کامل و جامع

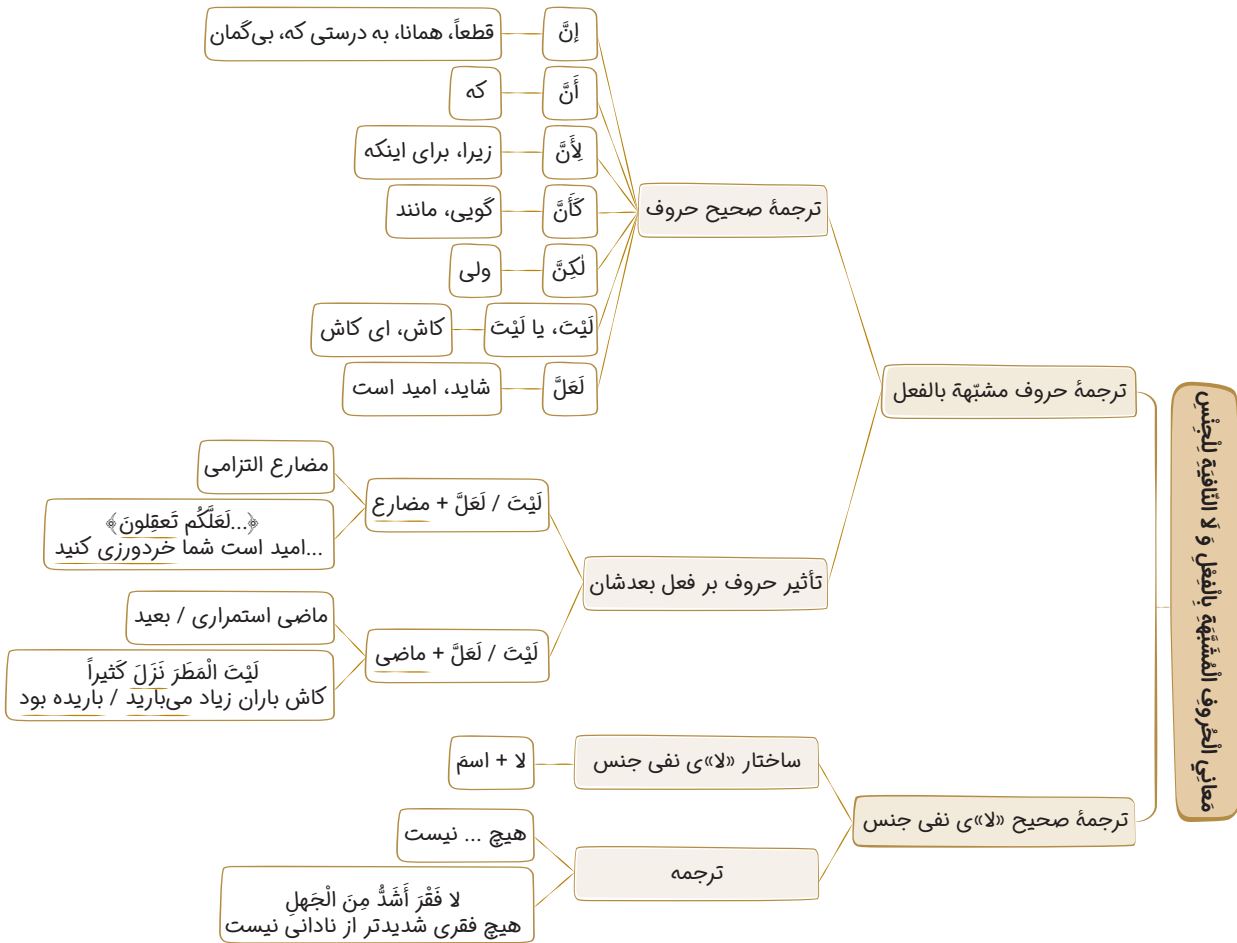
برای مرور سریع

پایه دوازدهم (مشترک)

عربی، زبان قرآن

درس اول: معانی الحروف المشبهة بالفعل و لا النافية للجنس

رفقا!

- مطلب مهم توی درس یک اینه که به ترجمه دقیق حروف مشبهة بالفعل و لا نفي جنس حسابی دقت کنین و صحیح بنویسین!
- خیلی وقتا بین «لَيْتَ: کاش» و «لَعَلَّ: شاید، امید است» اشتباه می شه!
- توی «لا» نفي جنس هم حواستون به ترجمه «هیچ ... نیست» باشه! هر ترجمه ای غیر این ولو اینکه همین مفهوم رو برسونه، قابل پذیرش نیست!
- حالا خود تو، نکاتی که از نمودار بالا فهمیدی رو بنویس تا پرات مرور بشه:

دوبینگ فوری

درس دوم: أَلْحَال

• در مورد حال، دو مدل سؤال داریم:

حالت اول: می‌گه «حال» رو مشخص کن؛ اینجا ممکنه توی جملاتی که بهمون داده، حال از نوع اسم یا جمله داشته باشیم و باید مشخص کنیم!

حالت دوم: اینکه توی جملاتی که برای ترجمه کردن بهتون دادن، حال اومده!

• اینجا باید به کم حواستون جمع‌تر باشه و خودتون ترجمه صحیح حال رو در ترجمه‌تون لحاظ کنید!

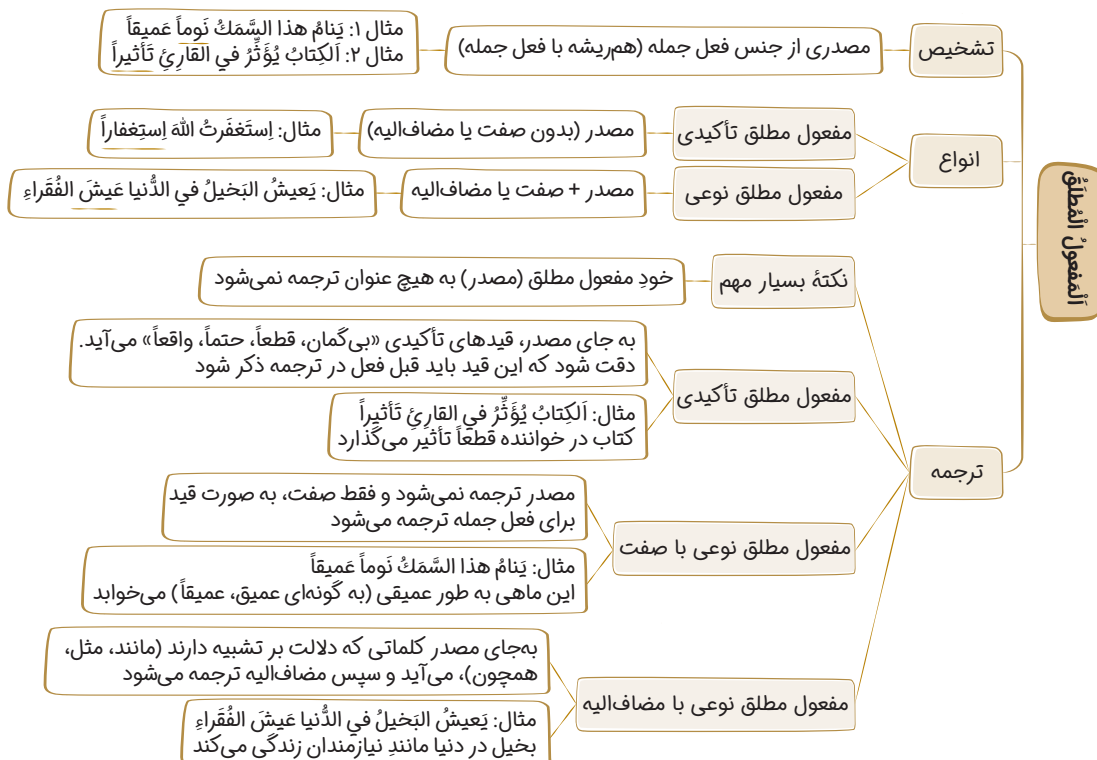
• توی حالت دوم کسی به شما گرا نمی‌ده که «حال» داریم؛ خودتون باید تشخیص بدین و ترجمه‌ش کنیم!

درس سوم: الاستثناء

درس چهارم: المفعول المطلق

- هر کدوم از تقسیماتی که این بالا براتون آوردیم، یک جایی توی امتحان نعلایی ازس سؤال می‌دن!
- زمان‌ها توی ترجمه ازسئون سؤال می‌اد! چه ترجمه عبارت، چه ترجمه فعل!
- معلوم و مجهول هم می‌تونه توی قسمت ترجمه مورد سؤال واقع بشه، هم توی تحلیل صرفی! اون سؤال آخر امتحان نعلایی که ویژگی‌های یک فعل رو در دو گزینه بررسی می‌کنه و باید یکی رو انتخاب کنن.
- فعل‌های ثلاثی مزید هم توی تحلیل صرفی مورد سؤال واقع می‌شه؛ هم توی قسمت ترجمه. مثلاً میاد و یک مصدر رو میاره برای ترجمه کردن؛ اینکه شما بدونین این کلمه مصدره، تأثیر داره روی صحیح ترجمه کردنش!

اولین اسم جمله اسمیه / معادل نهاد فارسی
الْآثَارُ الْقَدِيمَةُ تُؤَكِّدُ اهْتِمَامَ الْإِنْسَانِ بِالذِّينِ
آثار قدیمی بر توجه انسان به دین تأکید دارد

مبتدا

در مورد مبتدا خبر می‌دهد
تکمیل‌کننده جمله از نظر معنا
دو نوع دارد: اسم، فعل
خبر
(۱) أَلْهَدُفُ مِنْ تَقْدِيمِ الْقَرَابِينَ لِلْآلِهَةِ تَجَنُّبُ شَرِّهَا
هدف از تقدیم کردن قربانی‌ها به خدایان، دوری از بدی آنان است
(۲) كُلُّ وَعَاءٍ يَضِيقُ بِمَا جُعِلَ فِيهِ إِلَّا وَعَاءُ الْعِلْمِ
هر ظرفی به آنچه در آن نهاده شود، تنگ می‌گردد مگر ظرف دانش

اسمی که انجام دهنده فعل یا دارنده حالت فعل است
اسمیه که انجام دهنده فعل یا دارنده حالت فعل است
همواره بعد از فعل می‌آید
سؤال پیداکننده: چه کسی؟ چه چیزی؟
فاعل
يَنْتَظِرُ الْوَالِدَانِ أَسْفَلَ الْجَبَلِ: پدر و مادر، پایین
کوه چشم به راه می‌شوند

فاعل

کار فعل روی آن انجام شده / غالباً بعد از فعل
دانش آموزان مسائل ریاضی را حل کردند
حلُّ الطَّلَاطِ مَسَائِلِ الرِّيَاضِيَّاتِ

دو نوع دارد: اسم، ضمیر / اگر ضمیر «ی» مفعول شود، نیاز به «ن» و قایه داریم
سؤال پیداکننده: چه کسی را؟ چه چیزی را؟
مفعول
يُسَاعِدُنِي الْأُسْتَاذُ: استاد من را
(به من) کمک می‌کند

مفعول

اسم دوم در ترکیب وصفی
تأثيراً عميقاً / الكتاب الففيذ / الفكرة الواحدة
تأثیر عمیقاً / کتاب الففید / الفکره الواحده
تطابق با موصوف در چهار مورد (جنس، تعداد، حرکت حرف آخر، داشتن یا نداشتن «ال»)
«الاسم الاسم» غالباً ترکیب وصفی است
صفت
الْآثَارُ الْقَدِيمَةُ تُؤَكِّدُ اهْتِمَامَ الْإِنْسَانِ بِالذِّينِ
آثار قدیمی بر توجه انسان به دین تأکید دارد

صفت

اسم دوم در ترکیب اضافی
جِجُ الْبَيْتِ / بَيْنَ الصِّفَا / كُلُّ شَيْءٍ / أضعف الناس / قَدَرِ كِسَائِكِ
سه چیز برای مضاف ممنوع است (ال، تنوین، «ن» مثنی و جمع مذکر)
اسم بعد از اسامی دائم الاضافه (کل، بعض، غیر، قبل، بعد، عند، ...) همیشه مضاف‌الیه است
مضاف‌الیه
جِجُ الْبَيْتِ / بَيْنَ الصِّفَا / كُلُّ شَيْءٍ / أضعف الناس / قَدَرِ كِسَائِكِ

مضاف‌الیه

جار و مجرور (مجرور به حرف جر)
اسم یا ضمیر پس از حروف جر
(في، مِنْ، إِلَى، عَلَى، بِ، لَ، كَ، عَنْ)
في الدُّنْيَا (جار و مجرور)
عَلَى الطَّيْرَانِ (مجرور به حرف جر)

جار و مجرور

قید حالت فارسی
اسم
دو نوع دارد
یک اسم نکره / دارای معنای توصیفی / غالباً
اواخر جمله / دارای ءَ، ؤَ، عَینَ در انتها
سَمَكَةُ السَّهْمِ تُطْلَقُ قَطَرَاتُ الْمَاءِ مُتَتَالِيَةً: ماهی
تیرانداز قطره‌های آب را پی‌درپی رها می‌کند

حال

یک جمله + و + مبتدا (غالباً)
ضمیر منفصل + خبر
مَنْ أَذْنَبَ وَ هُوَ يَصْحَكُ، دَخَلَ النَّارَ وَ هُوَ يَبْكِي
هرکس گناه کند درحالی‌که می‌خندد، وارد
آتش می‌شود درحالی‌که گریه می‌کند

جمله

در صورتی که مستثنی‌منه در جمله موجود باشد،
همواره اسم پس از «إِلَّا» می‌باشد
مستثنی
كُلُّ عَيْنٍ بَاكِئَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا ثَلَاثَ أَعْيُنٍ: هرچشمی
در روز قیامت گریان است مگر سه چشم

مستثنی

مصدر هم‌جنس (هم‌ریشه) با فعل جمله
طَافَ زَيْنُ الْعَابِدِينَ (ع) طَوَافِ الْأَعَاظِمِ:
زین العابدین (ع) مانند بزرگان طواف کرد
أَنَا أَعْرِفُهُ مَعْرِفَةً: من او را قطعاً می‌شناسم

مفعول مطلق

فوتے و فتنے تشریحی نویسی

تمام نکات و اشتباهات احتمالی در تشریحی نویسی

پایه دوازدهم (مشترب)
عربی، زبان قرآن

اشتباهات متداول دانش‌آموزان در امتحان نهایی عربی

برای نوشتن ترجمه کلمات به این نکات خوب دقت کن:

- حواستان به تعداد باشد. ترجمه مفرد، مثنی و جمع باید درست انجام شود.
 - اگه کلمه مدّ نظر فعل بود، حتماً زمان و صیغه‌اش را در نظر بگیرید.
 - برای پاسخ به سؤال‌هایی که به هر سبکی «ترجمه» از تو می‌خواهند، باید حواست به نکات زیر باشد:
 - ۱) دانستن معنای کلمات (باید کتاب و واژگانش را دقیق و عمیق بخوانی)
 - ۲) توجه به کلمات مفرد، مثنی و جمع و درست ترجمه کردنشان از نظر تعداد (حواستان باشد مثنی و جمع عربی، در فارسی به صورت جمع ترجمه می‌شوند)
 - ۳) توجه به ضمائر (اگر کلمه‌ای ضمیر دارد، حتماً باید در ترجمه لحاظ بشود) (کتابه: کتابش) و اگر ضمیر ندارد، نباید ضمیر اضافه کنی.
 - ۴) توجه به انواع فعل‌ها و صیغه‌ها و ضمائر
 - ۵) تکنیک ترجمه فعل که در این مورد باید حواستان به موارد زیر باشد:

الف) معنای مصدری فعل (رفتن، گفتن، نوشتن و ...)

ب) زمان فعل: در زمان فعل به انواع فرمول‌ها دقت کنید. (مثلاً لم + مضارع = ماضی منفی و ...)

ج) صیغه فعل

د) معلوم یا مجهول بودن فعل

ه) نون وقایه
 - ۶) به ترجمه صحیح انواع اسم (اسم فاعل، اسم مفعول، اسم تفضیل، اسم مبالغه و اسم مکان) در ترجمه دقت کنید.
- به نکات زیر در ترجمه جملات، به طور کلی دقت کنید:**
- اینکه فعل را اول جمله ترجمه کنید به خودی خود نادرست نیست؛ اما ارکان جمله نباید جا به جا ترجمه شوند. (مثلاً مفعول را نباید به صورت فاعل ترجمه کنید)
 - در قسمت ترجمه جمله، هر ۲ - ۳ کلمه پشت هم، ۰.۲۵ بارم دارد، پس اگر بخشی از ترجمه را می‌دانستید، حتماً بنویسید.
 - امتحان نهایی دو سال اخیر، معمولاً جمله کتاب را با تغییر داده‌است؛ پس دقت کنید که کلمه به کلمه ترجمه کنید و ترجمه‌هایی که از جمله‌های کتاب حفظ کردید، ننویسید.

با آرزوی موفقیت همه شما عزیزان

